

Motion till riksdagen

1989/90:So28

av Lars Werner m.fl. (vpk)

med anledning av prop. 1989/90:99 om en ny myndighet för kontrollen och tillsynen på läkemedelsområdet m.m.

Vid översynen och den följande omorganisationen av socialstyrelsen lämnades beslut i serveringsärenden för alkohol och tillståndsgivningen för inköp av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat till ett senare avgörande. I rubricerad proposition föreslås nu att det kommande läkemedelsverket, tidigare en del av socialstyrelsen, skall ha ansvaret för tillståndsgivningen beträffande teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat.

Vpk avvisar detta förslag av följande skäl:

Det finns ett relativt stort missbruk av teknisk sprit, som framför allt förekommer bland alla grupper av alkoholmissbrukare. Dessa använder denna ofta i perioder när de inte har ekonomi för annan alkohol. Det finns en påtaglig risk för att ett mer omfattande bruk kan sprida sig. Detta beror på att teknisk sprit, exempelvis T-röd, är relativt lätt att rena och tillsatsmedlen ger inte mer, och tillåts inte ge, mer skador än de tillsatser som finns i Systembolagets varor. Det är etanolen som i båda fallen ger skador. Visserligen förekommer det då och då i tidningar uppgifter om att personer skulle ha avlidit eller skadats efter att ha druckit T-röd. Men skadeorsaken är då akut alkoholförgiftning eller att det varit metanol som vederbörande druckit. Det som för närvarande håller konsumtionen nere är snarare psykologiska och smakmässiga faktorer. Med andra ord – det är skamligt att dricka och man kan lukta illa.

Den totala försäljningen av alla alkoholhaltiga preparat är 40 miljoner liter per år. Den myndighet som skall ha tillståndsgivningen av denna stora mängd måste samtidigt ha kontrollen och tillsynskyldigheten och därav kunna göra alkoholpolitiska överväganden. Detta samband kommer att fungera dåligt när socialstyrelsen skall ha kvar tillsynen samt fortsättningsvis även ha ansvar för de alkoholpolitiska besluten medan en annan myndighet skall svara för förekomsten av preparaten. Det geografiska avståndet kommer också att lägga hinder i vägen för att utveckla ett samarbete.

Det finns också en stor marknad för den odenaturerade tekniska spriten, s.k. apotekssprit. Tillsynen av denna har hittills inte gjorts enbart av produktionstekniska skäl utan den kontrollen har även haft ett alkoholpolitiskt syfte. Den inriktningen befarar vi försvinner när socialstyrelsen överlåter ansvaret för tillstånden på läkemedelsverket.

Slutligen etanol, metanol, glykol etc. är inga läkemedel. Det vore därför

rimligare att tillståndsgivningen lades på kemikalieinspektionen än på läkemedelsnämnden. Men trots detta rekommendera vi inte en sådan lösning. Vi anser att det nya läkemedelsverket renodlat skall syssla med läkemedel och tekniska medicinska hjälpmedel samt att socialstyrelsen har kvar hanteringen av tillstånd för teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat på grund av de alkoholpolitiska aspekterna.

Mot. 1989/90
So28

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen avslår regeringens förslag i proposition 1989/90:99 om att tillståndsgivningen för teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat flyttas till läkemedelsverket.

Stockholm den 15 mars 1990

Lars Werner (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Ylva Johansson (vpk)

Gudrun Schyman (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)